

Mărturii și haruri primite prin mijlocirea soților Alvira

Vă oferim câteva informații
despre favorurile obținute prin
mijlocirea soților Alvira

11.09.2011

Pe 30 ianuarie s-a născut ultima mea fiica, Blanca. Duminică 6 februarie s-a răcit, iar luni am auzit-o strigând puternic. M-am dus repede, dar n-am observat nimic deosebit. Am dus-o la pediatru pentru ca nu respira bine. I-

au aplicat aerosol și ser fiziologic, însă fetița continua să fie agitată. Avea o expectorație pe care nu o putea elimina și am început să suspectez că ar putea avea ceva în gât. Respira tot mai greu, așa că au internat-o la terapie intensiva. M-am întors acasă, când, la sosire, am văzut iconița soților Alvira și mi-am spus în sinea mea „acum îi voi pune la muncă”, și așa le-am încredințat-o lor pe fiica mea.

Între timp a fost supusă unei bronhoscopii. În spital mi-au spus că medicul intenționa să-mi vorbească. El mi-a arătat o bucată de plastic neagră pe care fetița o vomitase. Văzându-o, mi-am dat seama că provenea de la o căsuță de carton din camera de joacă a fiicelor mele. Mi-a mărturisit că i se părea imposibil ca o fetiță atât de mică să fi putut trăi opt zile cu acest obiect străin în gât, și nu-și putea explica cum de nu murise. Mi-a cerut și permisiunea de

a folosi acest caz ca și exemplu în lecțiile sale. După ce am arătat bucata de plastic unor membri ai familiei, am pierdut-o. Întrucât eram convinsă că totul se datora mijlocirii lui Tomás și Paquita, le-am cerut ca, dacă într-adevăr fuseseră ei, să mă ajute să o găsesc. Și așa a fost.

M. J. S. M.

Madrid

Trăiesc și muncesc în Spania de doi ani și adesea telefonez în Bolivia ca să vorbesc cu mama mea. Îmi mărturisea că era îngrijorată pentru soarta căsătoriei a doi dintre frații mei. Soția fratelui meu mai mare avea o datorie pe care nu reușea să o plătească, iar el nu vroia nici să o sprijine, nici să o ajute cu plata. Din această cauză se certau des, iar într-o zi ea l-a abandonat plecând de acasă fără a lăsa niciun semn. Au trei copii.

Celălalt frate, Ruben, se despărțise de asemenea tocmai în acele zile. Am fost foarte îngrijorată gândindu-mă că de departe nu puteam face nimic. Uneori, când încă trăiam în Bolivia, vorbeam cu ei și-i puneam pe gânduri, dar acum nu puteam face nimic. M-am gândit apoi la Paquita și Tomás, și am început să-i rog cu credință zi de zi. Trecuse aproximativ o săptămână și am vorbit din nou cu mama mea, care nu putea să creadă celor întâmplate. În mod neașteptat, cele două căsnicii se refăcuseră.

Fratele meu mai mare era plecat în căutarea soției sale, când a găsit-o într-un sat din pădure. Ea este învățătoare, și acolo găsise un loc de muncă. A reușit să o convingă să se întoarcă acasă iar acum trăiesc din nou împreună. După o anumită perioadă de timp, el a ajutat-o să plătească datoria, iar acum sunt mai uniți ca oricând. Când am vorbit cu

fratele meu mi-a spus că schimbarea sa fusese inexplicabilă. Având în vedere exemplul din această căsătorie, soția celuiilalt frate al meu a mers la el, și a fost reprimată în casă. De atunci el acordă mai mult timp familiei sale, participă din nou la Liturghie duminica și, de asemenea, se simte foarte fericit. Sunt convinsă că datorez aceste favoruri lui Paquita și Tomás.

A.C.S.

Suntem o familie numeroasă. Doi dintre frații mei au avut dificultăți în a se căsători. Zona în care locuiesc a suferit o puternică criză economică și au întâmpinat dificultăți în a-și găsi un loc de muncă. În plus, anii treceau iar ei erau tot mai descurajați. Am început să-i rog pe soții Alvira pentru a se întâmpla ce era mai potrivit și pentru ca cei doi să se căsătorească.

Anul trecut s-a căsătorit cel mai mare. Avea peste patruzeci de ani, asemenea logodnicii sale, și amândoi au găsit un loc de muncă stabil. Au cumpărat o casă și au deja o fetiță drăguță de care sunt foarte încântați. A fost o favoare deplină.

În acest an s-a căsătorit al doilea, care se apropie de vârsta de patruzeci de ani. Era funcționar public și a petrecut ani întregi încercând să obțină un post fix. O modificare a legii l-a lăsat însă pe drumuri așa încât era foarte descurajat. Acum l-au reprimis la muncă. Logodnica, de asemenea și-a îmbunătățit situația sa profesională. Și s-au căsătorit.

P.G-Ll.

Pamplona

Eram deja de trei ani într-o relație și eram pe punctul de a mă căsători, când au apărut dificultățile. Am hotărât să ne despărțim întrucât el nu accepta planul de viață la care eu mă simțeam chemată. Totul a coincis cu o perioadă foarte dificilă, deoarece în același timp mă pregăteam pentru anumite concursuri, ale căror examene aveau să fie foarte curând. Am spus zilnic rugăciunea din iconița soților Alvira, cerându-le să-mi găsească „pe unul ca Tomás.”

Din motive birocratice n-am putut să mă prezint la cea de-a doua probă a concursului. O altă nemulțumire care m-a lăsat la pământ ! Am hotărât atunci să merg pentru un timp cu familia mea. Am început să merg la biserică, în apropierea casei mele, și acolo am observat un tânăr care era prieten cu fratele meu; ne-a prezentat și-acum suntem împreună.

Într-o zi mi-a spus că, în relația sa anterioară se ruga adesea soților Paquita și Tomás, și că-și dăduse seama că acea relație ducea spre nicăieri. De atunci, rostim împreună rugăciunea de pe iconiță și adresăm o cerere comună: „Ajutați-ne să ne iubim ca și voi, și să împlinim voia lui Dumnezeu". Mulțumesc!

L.L.G.

Córdoba

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
marturii-si-haruri-primate-avira/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/marturii-si-haruri-primate-avira/)
(10.08.2025)